

בית משפט לעניני משפחה בירושלים

21 אוג 2017
34675-03-15

תביעה לאיזון משאבים לפרסום

השופט הבכיר איתי כץ

תובעים

נ.ז.
ע"י עו"ד אורית קמחי קריגר
עו"ד מיה וייס

- נגד -

נתבעים

ד.ל.
ע"י עו"ד יפעת לב ארי פרידברג

פסק דין

בפני תביעה לפירוק שיתוף ולאיזון משאבים שהגישה התובעת (להלן: "האישה") כנגד הנתבע (להלן: "האיש").

רקע כללי:

1. הצדדים נישאו כדמו"י ביום 31.5.1994 ומנישואין אלה נולדו שני קטינים כבני 15 ו-13 בעת הגשת התביעה.
2. האיש מכהן כפרופסור מן המניין באוניברסיטה XXX.
3. האישה הינה בעלת תואר ראשון בXXX, תואר שני בXXX ותואר דוקטור לXXX. האישה עבדה כעמיתת מחקר במכון XXXX עד לחודש אוקטובר 2015 ומאז בעבודות שונות.

מסמך זה עשוי להכיל שינויים שהוטמעו ע"י מערכת פסקדין

4. על שם האישה רשומה דירה ברחוב XXXX בתל אביב (להלן: "הדירה"). יתרת הלואת המשכנתא שנלקחה לצורך רכישת הדירה עומדת ליום הגשת התביעה על 17,000 ₪ בלבד.

5. יחסי הצדדים לא עלו יפה והם גמרו בליבם להיפרד זה מזו.

מוסכמות ופלוגתאות:

6. האיש עזב את בית מגורי הצדדים ביום 23.9.14 והצדדים הסכימו כי מועד זה יחשב למועד הקרע [להלן: "מועד הקרע"]. להסכמה זו ניתן תוקף של החלטה ביום 1.11.15.

7. הצדדים הגיעו להסכמה, שקיבלה תוקף של החלטה ביום 14.12.16, כי בחינת הזכויות הפנסיוניות והסוציאליות של מי מהצדדים תבוצע על ידי אקטואר שמונה על ידי בית המשפט (ראה עמ' 28 לפרוטוקול הדיון מיום 14.12.16 ש' 4-18).

8. הצדדים הגיעו להסכמה, שקיבלה תוקף של החלטה ביום 1.3.17, כי לאחר שיתקבלו מסמכים הנוגעים לחשבונם המשותף הם יערכו התחשבות ביניהם. היה ולא יגיעו הצדדים להבנה בעניין זה תועבר ההתחשבות לבדיקת רואה חשבון.

9. הסוגיות הרכושיות שנותרו במחלוקת בין הצדדים הן בקשר לזכויות בדירה, דינם של כספים שקיבלה האישה במתנה מאביה, המוניטין של האיש וכן לעניין חלוקת המיטלטלין.

תמצית טענות הצדדים:

טענות האישה:

10. הדירה הינה רכושה הבלעדי של האישה ואין לראות בה כנכס בר איזון.

11. במהלך החיים המשותפים קיבלה האישה במתנה מאביה כספים שמקורם בירושת דודתה [להלן: "כספי המתנה"]. כספים אלה הינם רכושה הבלעדי של האישה ואינם בני איזון.

12. האיש צבר מוניטין רב בתחום עיסוקו המהווים נכס בר איזון, והיא זכאית לפיצויים או מזונות משקמים ולחילופי חילופין היא מבקשת לפצות אותה באמצעות הגדלת חלקה ברכוש המשותף על ידי הפעלת הוראות סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג.

13. תכולת דירת המגורים אוזנה בהסכמה באופן שרוב התכולה נותרה ברובה בדירה השכורה בה נותרו להתגורר האישה והילדים למעט מיטלטלין שונים שנלקחו על ידי האיש בהסכמת הצדדים ותוך שהאיש רכש לו כמוסכם מיטלטלין חדשים לדירתו מכספים משותפים.

טענות האיש:

14. הדירה הינה רכושם המשותף של הצדדים ויש לאזנה במסגרת איזון המשאבים בין הצדדים.
15. כספי המתנה ניתנו לצדדים במתנה על ידי אביה של האישה לפיכך יש לאזנם.
16. לאיש הוענקה הדרגה הגבוהה ביותר באקדמיה והוא לא צפוי להשתכר בסכומים גבוהים ממשכורתו כיום. ההיפך הוא הנכון שהרי, משכורתו עתידה לרדת. כמו כן, אין לאיש מוניטין בעל שווי כספי.
17. האיש רכש ציוד המיועד לדירתו החדשה. אולם, ציוד זה נקנה מכספים שנפדו מחסכונותיו ולכן אין להכליל שווי ציוד זה במסגרת איזון המשאבים.

דיון והכרעה:

הדירה כללי:

18. על הצדדים חל חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 [להלן: "חוק יחסי ממון"].
19. סעיף 4 לחוק יחסי ממון קובע כי אין בכריתת הנישואין או בקיומם כשלעצמם כדי לפגוע בקניינם של בני הזוג, להקנות לאחד מהם זכויות בנכסי השני או להטיל עליו אחריות לחובות השני.
20. בהתאם להוראות סעי' 5 (א) לחוק, נכס שהיה בבעלות אחד מבני הזוג טרם הנישואין לא ייכלל במסת הנכסים בני האיזון של אותו בן זוג. לפיכך כנקודת מוצא, יש לפעול לפי הוראות החוק המתייחסות לנכסים מלפני הנישואין כנכסים פרטיים ששווים לא יאוזן.
21. לצד הוראות חוק יחסי ממון, קבעה הפסיקה כי יכול שתיווצר שותפות בין בני זוג מכוח דינים אחרים, עקב מתנה או הסכמה לשיתוף, בין במפורש ובין על פי התנהגות וזאת במקביל למשטר הרכושי הקבוע בחוק יחסי ממון [ראו למשל בג"ץ 2533/11 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים (פורסם בנבו, 26.10.11)].
22. שאלת הוכחת כוונת שיתוף בנכס ספציפי היא שאלה שבעובדה שתיבחן בהתאם לאומד דעתם של הצדדים, הסכמתם (המפורשת והמשתמעת) וכן נסיבות חייהם לרבות ביחס לנכס הספציפי [בע"מ 2948/07 פלונית נ' פלונית (פורסם בנבו, 4.2007); בע"מ 10734/06 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 14.3.2007)].
23. נטל ההוכחה לקיומה של כוונת שיתוף בנכס ספציפי שנרכש לפני הנישואין מוטל על הטוען לקיומה, בבחינת "המוציא מחברו עליו הראייה", ועליו להצביע על נסיבות עובדתיות קונקרטיות, מעבר לעובדה שנישאו וחיו תחת קורת גג אחת, מהן ניתן ללמוד על כוונת שיתוף. (רע"א 8672/00 אבו רומי נ' אבו רומי פד"י נ(6) 175, 183).
24. הקריטריונים שנקבעו בפסיקה, להם חשיבות בקביעת שיתוף ספציפי הם: מועד רכישת הנכס ביחס לנישואין, רישום הנכס, מקורות המימון לרכישת הנכס, אופי השימוש בנכס (למשל בדירת מגורים – שימוש למגורי בני הזוג או מטרה אחרת),

שיפוצים שנעשו בנכסים, השבחות, אופן ניהול הנכסים, הבעת מצגים בדבר כוונת שיתוף ואורך תקופת הנישואין.

ומן הכלל אל הפרט:

25. במקרה דנן מסקנתי החד משמעית היא, לאחר בחינת הקריטריונים הרלבנטיים שפורטו לעיל ואחרים וכן הודאת האיש בחקירתו הנגדית, כי האיש לא הרים את הנטל להוכיח שיתוף ספציפי בדירה הרשומה על ידי האישה וזאת מן הנימוקים כדלקמן:
- א. מועד רכישת הנכס ביחס לנישואין - העסקה לרכישת הדירה נתגבשה עוד בטרם נישאו הצדדים [ראו עמ' 32 ש' 15-17; ש' 21-28 לפרוטוקול הדיון מיום 14.12.16]. טענת האישה כי חוזה הרכישה נחתם כשבועיים לאחר מועד הנישואין מטעמים טכניים בלבד לא נסתרה ומקובלת עלי. האיש עצמו אישר בחקירתו הנגדית כי הדירה הייתה של התובעת בלבד במועד רכישתה (עמ' 32 לפרוטוקול ש' 26-28)
 - ב. אופן רישום הנכס - הדירה נרשמה בלשכת רישום המקרקעין על שם האישה בלבד.
 - ג. היות הנכס נכס תחליפי - הדירה נקנתה חלף דירה קודמת של האישה - הדירה הינה חליפתה הישירה של דירה קודמת של האישה שלאיש לא היה חלק בה (ראה אישור האיש בעמ' 32 לפרו' ש' 21-25).
 - ד. מקורות המימון - הדירה היא "נכס חיצוני" ולא נכס שנרכש ב"מאמץ משותף". האישה היא שמימנה את הקניה מתמורת מכר אותה דירה קודמת שהייתה בבעלותה בטרם הנישואין ובאמצעות הלוואת משכנתה. (מוצג ת/8) (וראה הפירוט הממוסמך בס' 3 לסיכומי התובעת). ואישור האיש עצמו בחקירתו הנגדית [ר' עמ' 32 ש' 15-23 לפרוטוקול הדיון מיום 14.12.16].
 - ה. הלוואת המשכנתה נטלה על ידי האישה בלבד - שמו של האיש אינו מופיע כלווה ביחד עם האישה.
 - ו. החזר הלוואת המשכנתה מדמי השכירות בלבד - הלוואת המשכנתה הוחזרה מדמי השכירות של הדירה שעמדו על סכום גבוה מהחזרי המשכנתה החודשיים [ראו מוצג ת/5]. האיש עצמו אישר בחקירתו הנגדית כי דמי השכירות עלו על החזרי המשכנתה [ראו עמ' 29 ש' 11-12 לפרוטוקול הדיון מיום 14.12.16]. מקובלת עלי, לעניין זה, טענת האישה כי העברת התקבול והתשלום דרך החשבון המשותף, בהעדר חשבון בנק משלה, הוא רק עניין טכני ואינו מגלה כוונת שיתוף. ראה לעניין זה גם פסק דינו של כב' השופט נ. פלקס בתה"ס 24751-06-15 ד.ט.ו. נ' ט.ט.ו. (פורסם בנבו, 19.7.16) "אמנם חזקה היא, כי סכום כסף שבחשבון משותף שייך לשני בעלי החשבון גם יחד, בחלקים שווים. ברם, מקום בו עולה בידי מי מהצדדים להוכיח שמקורם של סכומי כסף אלו בנכסיו הוא בלבד, אשר אינם ברי איזון, אין לראות בסכומי הכסף שאך "עברו" דרך החשבון המשותף משום נכס משותף." לא מצאתי ביסוס בחומר הראיות לטענת האיש כי שילם את הלוואת המשכנתה ואני דוחה טענה זו.

- ז. אופי השימוש בנכס- שלא למגורי הצדדים-הדירה הושכרה כל השנים לצדדים שלישיים זרים בשוק החופשי ולא שימשה מעולם כדירת המגורים של הצדדים, גם כאשר הם התגוררו בתל אביב וגם לא נקנתה בכוונה לשמש ככזו.
- ח. הודאת האיש- ראייה חשובה ביותר-האיש עצמו הודה, בחקירתו הנגדית, כי לא דרש במהלך החיים המשותפים כי הדירה תירשם על שמו מן הטעם שהוא הכיר בעובדה כי אין לו עילה משפטית לכך [ראו עמ' 34 ש' 10-9 לפרוטוקול הדיון מיום 14.12.16]. וגם כי אילו הצדדים היו מתגרשים בחלוף שנתיים ממועד הנישואין הרי שלא היה דורש את מחצית הדירה כלל [ראו עמ' 34 ש' 13-5 לפרוטוקול הדיון מיום 14.12.16]. והדברים מדברים בעד עצמם ומראים, כי בזמן אמת גם במשך הנישואין ולא רק בעת הקניה כפי שהובא לעיל לא סבר האיש כי מדובר בנכס משותף.
- ט. הצגת מצג מילולי מפורש על ידי האישה של העדר שיתוף בדירה- לא מצאתי כל "אווירת שיתוף" ביחס לדירה כפי שטוען האיש ולראייה שהאיש עצמו צירף הודעת דוא"ל מתחילת שנת 2011 (נספח יח' לתצהיר האיש) לה הוא מכותב שבה מבהירה האישה בפנייתה למתווכת דירות כי "לצדדים אין דירה משלהם" (ר' שם 7 שורות לפני הסוף) ואף האיש הודה בחקירתו הנגדית כי לאחר שמכר את דירתו בXXX "נמנעתי לקנות יחד" (עמ' 35 לפרוטוקול ש' 23).
- י. העדר הסכם ממון שיש בו לשנות את ההסדר הקבוע בחוק כאשר ניתנה לאיש האפשרות להסכם כזה-האישה ביקשה לערוך הסכם ממון והאיש סרב ולא מן הטעם שטען כי יש לו זכויות בדירה. לעניין זה יפים דבריו של כב' השופט שוחט בעמ"ש 13313-12-11 נ' א' ע' ר' נ' א' ע' (פורסם בנבו, 26.2.14): "מי שהיה צריך לעמוד על חתימת הסכם ממון הינו דווקא המשיב [בענייננו האיש - א"כ], הסכם ממון במסגרתו תיכלל הדירה בגדר הנכסים בני האיזון ולשנות בכך את הוראות הסדר הממון הקיים בינו ובין המערערת [בענייננו האישה - א"כ] בדמות הסדר איזון משאבים שהחוק מייחס אותו כהסכם תקף ביניהם".
- יא. האישה פעלה על פי עצת עורך דינה- לפי עדות האישה שהייתה מהימנה עלי בנקודה זו ולא נסתרה נהגה על פי עצתו של עורך דינה, שנפטר בינתיים ולפיכך לא ניתן היה לזמנו לעדות, שיעץ לה כי רישום הדירה בלשכת רישום המקרקעין על שמה בלבד מבטיח את זכויותיה הבלעדיות בדירה בכל מקרה.
- יב. לא מצאתי כל תשתית עובדתית לטענת האיש כי הוריו תחזקו את הדירה ושיפצו אותה-מחקירתו הנגדית של אחיו של האיש עולה שהוא עצמו מעולם לא עזר לצדדים בענייני הדירה (עמ' 54 לפרו', ש' 28, עמ' 55 לפרו' ש' 8-7), שהאב תיקן תריס בדירה (עמ' 54 לפרו' ש' 32-28) ושיתכן שהאב עזר גם עם דוד שמש (עמ' 55 ש' 5 ו- 7-8 לפרוטוקול הדיון מיום 14.12.16). עבודה מינימליסטית מעין זו, ככל שהייתה כזו, ודאי שאין בה כדי להשפיע על זכויות קנייניות.
- יג. טענת האיש כי חלק מתמורת מכר דירה שהייתה בבעלותו שימש לתשלום מס קניה של הדירה נזנחה במסגרת סיכומיו וגם לא מצאתי לה כל תמיכה בחומר הראיות.

יד. לא מצאתי בעובדה שהצדדים השאירו ייפוי כוח להוריהם על מנת שיטפלו בדירה ובכל עניין אחר כאשר נסעו לחו"ל במסגרת האקדמיה או כי חוזה השכירות היה על שם שני הצדדים משום תמיכה לטענת האיש לכוונת שיתוף, מאחר ששוכנעתי בטענת האישה שהדבר נעשה לצרכי נוחות בלבד כאשר הצדדים היו בחו"ל ונדרש מי שיהיה זמין במקרה הצורך או בטיפול מול השוכרים [ר' עדות האישה בפרוטוקול הדיון מיום 15.11.16 עמ' 26 ש' 24-32 וכן, עמ' 27 ש' 25-28] אשר הייתה מהימנה עלי ולא נסתרה.

טו. לא הוכחה בפני טענת האיש כי השקיע סך של עשרת אלפים דולר שקיבל מהוריו במישרין ברכישת הדירה ואני מעדיף על פניה את גרסת האישה כי סכום זה ניתן במתנה לצדדים ואז גם אם נראה את חלקו של האיש במתנה (חמשת אלפים דולר) ככספים ששולמו לצורך הדירה מדובר בהשקעה זניחה ביחס למחיר הרכישה הכולל (מאתיים ותשעה אלף דולר) ואיני רואה בכך משום סכום המקנה לו זכויות בדירה לאור כל מה שנאמר לעיל.

טז. לא הוכח בפני כי כינוי הדירה לעתים כ"דירה שלנו" על ידי האישה יש בו כדי להשליך על כוונת שיתוף ספציפית בדירה. מעדות האישה שהייתה כאמור מהימנה עלי עולה כי לכאורה מדובר בנוהג ובדרך דיבור מנומסת ליד צדדים שלישיים בעוד שבין בני הזוג לבין עצמם היה ברור שהדירה היא של האישה ואף דובר על זה במפורש פעמים רבות [ראה עדות האישה בעמ' 33 ש' 1-7 לפרוטוקול הדיון מיום 15.11.16].

26. לאור כל הנימוקים לעיל, והודאת האיש, הנני קובע כי הדירה הינה נכס שאינו בר איזון.

כספי המתנה:

27. במהלך החיים המשותפים הלכה דודתה של האישה לבית עולמה (להלן: "הדודה").

28. הדודה הורישה לאב ואחותו בחלקים שווים דירה וסכומי כסף שונים. אבי האישה העביר לידי האישה ואחותה את הכספים שירש מהדודה. כספים אלה שימשו לרכישת חלקה של אחות האב בדירה שנרשמה על שם אבי האישה בלבד. אבי האישה העביר לידי האישה ואחותה את כספי השכירות בחלקים שווים.

29. בשנת 2005 נמכרה דירה זו ותמורתה הופקדה בחשבון המשותף של הצדדים. בסמוך לאחר קבלת מלוא תמורת הדירה הועברה התמורה לקופת תגמולים לעובדי הXXX בחשבון על שם אביה של האישה יחד עם כספים אחרים השייכים לו [להלן: "כספי המתנה"]. הכספים מופקדים שם גם היום.

30. לטענת האיש, משהופקדו כספי המתנה בחשבון המשותף יש לראות בהם כמתנה שניתנה על ידי הורי האישה לצדדים כפי שנהגו לעשות מפעם לפעם במהלך החיים המשותפים, כמו שכר הדירה שהתקבל מהשכרת הדירה אשר הופקד לחשבונם המשותף של הצדדים.

31. לטענת האישה, הפקדת התמורה ב"חניית ביניים" קצרה בפיקדון נפרד במסגרת החשבון המשותף נעוצה בדרישת קופת התגמולים להפקדת סכום אחד חד פעמי ולא במספר פעימות ואין לראות בכך כוונה לשיתופם עם האישה. ואכן בסמוך לקבלת מלוא התמורה הועברו כספי הירושה לקופת התגמולים. כמו כן למרות שאכן הופקדו הכספים במסגרת החשבון המשותף הופקדו בפועל בפיקדון נפרד. לפיכך מדובר בנכס שאינו בר איזון.

32. כאמור, בהתאם לסעיף 5 (א)(1) לחוק יחסי ממון מוחרגים מאיזון המשאבים נכסים שמקורם בירושה או מתנה.

33. בהיותה של הירושה או המתנה נכס חיצוני לאיזון המשאבים על בן הזוג הדורש להכיר בזכויותיו ברכוש חיצוני זה להוכיח כוונת שיתוף קונקרטי או כי אותו רכוש נטמע ברכוש המשותף בהתאם להלכות שפורטו מעלה.

34. לא מצאתי שהאישה הרים את הנטל המוטל עליו להוכיח שכספי המתנה הינם נכס בר איזון וזאת מן הנימוקים כדלקמן:

א. הכספים בשלמותם מופקדים בנפרד בקופת הגמל ע"ש אבי האישה עד היום. לא בוצעו מקופת הגמל הנ"ל כל משיכות לטובת משק הבית ולא בוצעו הפקדות נוספות על ידי מי מהצדדים לחשבון זה.

ב. האישה לא הצביע על כל ראיה פוזיטיבית לכוונת שיתוף בכספי המתנה היינו, התחייבות הבטחה או מצג כלשהו מצד האישה לשיתוף בכספי המתנה, מלבד העובדה כי כספי המתנה הופקדו תחילה בחשבונם המשותף של הצדדים כתחנת ביניים בלבד כמפורט להלן ואין בכך כדי להעיד על שיתוף בכספים אלה.

ג. באשר להפקדת הכספים בחשבון המשותף: כספי המתנה הופקדו בפיקדון נפרד במסגרת החשבון המשותף לתקופה קצרצרה של 18 ימים בלבד. [ראו מוצג ת/9 וכן, עמ' 45 ש' 25-27 לפרוטוקול הדיון מיום 15.11.16 וראה גם הודאת ב"כ האישה בס' 60 לסיכומיו כי כספי המתנה הופקדו בחשבון המשותף בנפרד מהכספים המשותפים "בפיקדון קצר מועד"]. לטעמי משך הזמן הקצרצר בו שהו הכספים במסגרת החשבון המשותף (18 ימים בלבד), וגם אז ההפרדה שלהם מכספי הצדדים בפיקדון נפרד, טענת האישה שלא נסתרה והמהימנה עלי כי לא היה לה חשבון בנק על שמה בזמנים הרלוונטיים שניתן היה להעביר אליו הכספים והנימוק כי הקופה הסכימה לקבל סכום אחד בלבד ולא מספר פעימות אשר לא נסתרה אף היא תומכים בטענת האישה שמדובר ב"חניית ביניים" טכנית בלבד שאינה יוצרת לאיש זכויות בכסף. (וראה לעניין זה גם פסק דינו של כב' השופט נמרוד פלקס בתה"ס 24751-06-15 ד.ט.ס. נ' ט.ט.ס. (פורסם בנבו, 7.16) שהחלק הרלוונטי ממנו צוטט לעיל בס' 25 ו' לעיל).

35. לאור כל הנימוקים לעיל, הנני קובע כי כספי המתנה אינם נכס בר איזון.

דרישת האישה לפיצוי בגין מוניטין של האישה:

36. לא בכל מקרה רוכש מי מהצדדים מוניטין על חשבון בן הזוג האחר. יש לתת את הדעת האם הנסיבות המסוימות של הצדדים מצדיקות איזון נכס זה ככל שניתן

לכמתו. (וראו דבריו של כב' [ראו בע"מ 4623/04 פלוני נ' פלונית, סב(3) 66; תמ"ש 47769-01-12 פלונית נ' אלמוני (פורסם בנבו, 26.8.14)].

37. לא מצאתי לפסוק לאישה בראש זה פיצויים, מזונות משקמים או לפצות אותה באמצעות הגדלת חלקה ברכוש המשותף על ידי הפעלת הוראות סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, בנסיבות העניין, כאשר לשני הצדדים הייתה קריירה אקדמית באוניברסיטה, עיקר הכנסתו של האיש מעבודתו כשכיר באוניברסיטה בלבד בתוספת מספר עבודות צדדיות נוספות כגון לימוד והרצאות בחו"ל, עריכה, תרגום ומחקר, (דהיינו שמדובר בעיקר במיציא כשרונו האישי ואין לו למשל עסק בעל מוניטין עם עוד עובדים ומאגר לקוחות), לא שוכנעתי גם כי היה ויתור על קריירה מצד האישה לצורך קידום הקריירה של האיש [ראו עדות האישה, כי השהייה של הצדדים בחו"ל נעשתה גם על פי הצרכים שלה [ראו עמ' 18 ש' 29-32 ועמ' 19 ש' 1 לפרוטוקול הדיון מיום 15.11.16], לאישה פוטנציאל השתכרות (אם כי נמוך יותר משל הבעל) ויש לה גם רכוש היוצר הכנסות פסיביות וכספים כפי הפסיקה בסעיפים לעיל והיא צפויה לקבל, בבוא היום, מחצית מהפנסיה של הבעל שנצברה בתקופת הנישואין.

38. מעבר לכך, האישה כלל לא הוכיחה כי קיים שווי למוניטין הנטען של האיש ו/או את שיעורו.

המיטלטלין:

39. לטענת האישה, הצדדים הסכימו על אופן חלוקת המיטלטלין ביניהם לפיה האיש ייטול חלק קטן מתכולת הדירה וירכוש תכולה חדשה לדירתו מכספים משותפים. הצדדים פעלו בהתאם להסכמה זו. לטענת האיש השאיר את המיטלטלין המשותפים בדירה בסוברו כי בבוא העת הצדדים יתחשבו לגביהם.

40. הוכח בפני כי בעת עזיבת האיש את בית המגורים הוא נטל עמו מיטלטלין שונים [ראו פירוט בעמ' 37 ש' 27-21 לפרוטוקול הדיון מיום 14.12.16]. כן, הוכח בפני כי האיש רכש מיטלטלין חדשים לדירתו מכספים משותפים בסכומים גבוהים [ראו עמ' 38 ש' 2-32, עמ' 39 ש' 1-32 לפרוטוקול הדיון מיום 12.16 וכן נספחים להשלמות הנתבע מיום 7.8.16], לפיכך בעניין זה אני מעדיף את גרסת האישה שהייתה מהימנה עלי, כי תכולת הדירה כבר אוזנה בין הצדדים בהתאם להסכמות אליהם הגיעו הצדדים בטרם נפתחו ההליכים שבפני על פני גרסת האיש כי הצדדים סיכמו כי יערכו עליהם בעתיד התחשבות ואיני רואה מקום לחזור ולהידרש לעניין.

41. באשר למכונות הצדדים: לצדדים שתי מכונות – רכב מסוג מיצובישי לנסר שנת ייצור 2007, הרשום על שם האיש ונמצא בשימוש; רכב מסוג רנו סניק שנת ייצור 2005, הרשום על שם האישה ונמצא בשימוש. הוכח בפני כי רכבו של האיש נרכש על ידו בסמוך לפרידת הצדדים בעלות של 27,000 ₪ מכספים משותפים. בסעיף 99 לתצהירו מודה האיש כי יש לאזן את רכבו ואת רכבה של האישה. האישה טענה כי רכבה נמכר בחודש אוגוסט 2015 בתמורה לסך של 15,000 ₪. גרסה זו של האישה לא נסתרה והיא מהימנה עלי. (האיש אישר בחקירתו כי הרכב

שברשות האישה כיום לא בבעלותה והוא הועמד לשימושה על ידי אדם בשם XXX
[ר' עמ' 36 ש' 9-26 לפרוטוקול הדיון מיום 14.12.16].

42. לאור האמור לעיל, אני מורה כי שווי מכוניות הצדדים יאוזן באופן שווה בין הצדדים
כך, שהאיש יעביר לאישה מחצית מהפרש השווי בין שני הרכבים (מחצית מ-
12,000). לפיכך האיש ישלם לאישה בסעיף זה סך של 6,000 ₪.

לסיכום:

איזון המשאבים יבוצע בהתאם לאמור בגוף פסק הדין לעיל.
בנסיבות העניין, ולאור התוצאה אליה הגעתי, האיש יישא בשכר טרחת ב"כ האישה בסך 55,000 ₪
(כולל מע"מ).

המזכירות תמציא פסק דין זה לב"כ הצדדים ותסגור התיק.

ניתן לפרסום ללא שמות הצדדים ו/או פרטים מזהים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט אב תשע"ז, 21 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.